

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DUIVELSKINDEREN

Eenakter

door

1880

Udo Meiresonne

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.2896

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DUIVELSKINDEREN* op te voeren moet de naam van auteur *UDO MEIRESONNE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/220/005
ISBN 978-90-385-09389

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Udo Meiresonne
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 heren)

JULES 1 : Man van tachtig met een looprekje.

JULES 2 : Even oud, maar fysiek minder sterk, zit in de zetel. Hulpbehoevend, maar scherp van geest.

De twee mannen lijken heel erg op elkaar, kan door een tweeling worden gespeeld.

DECOR

Twee bedden en twee zetels (kan ook gespeeld worden met enkel twee zetels, want er wordt enkel in de zetels gespeeld). De rechtse zetel staat dwars op de scène, de linkse heeft 'zicht op de zaal'.

KLEDIJ

Beide mannen dragen dezelfde pyjama en dezelfde kamerjas, en ze kregen dezelfde grime.

KORTE INHOUD

Twee mannen halen herinneringen op aan hun jeugd. Ze blijken meer gemeen te hebben dan hun voornaam. Ze zijn namelijk zowel elkanders neef als halfbroer. Hun moeders waren zussen en hun vader had bij beide een kind.

Muziek: Every Breath You Take (Scala)

(Jules1 zit in de rechtse zetel te dutten. Zijn gezicht is nauwelijks te zien. Jules2 komt op, langzaam en moeizaam met zijn looprekje. Hij bekijkt de ruimte waar hij binnen komt, maar schenkt nauwelijks aandacht aan de slapende man in de zetel. Hij schuifelt naar de linkse zetel en gaat traag zitten. Zonder Jules1 aan te kijken)

JULES 2 : Ook een goede morgen.

(Jules 1 wordt niet wakker)

Sorry, we zitten natuurlijk in het zelfde schuitje. Ik bedoel: je zit alleen op een tweepersoons kamer, er zal hier dus ook wel iemand gestorven zijn. Het zal ooit wel een keer wennen.

Neem me niet kwalijk als ik wat cynisch overkom, het is namelijk de derde keer dat ik verhuis in een jaar tijd. Drie sterfgevallen, drie nieuwe kamergenoten, want de kinderen beslissen dat een kamer voor jou alleen niet goed voor je is. En ze zijn er het hart van in, iedere keer als er weer iemand het loodje gelegd heeft, ze waren al zó aan die mens gehecht. Die mens hebben ze dan een keer of vier, vijf gezien. Maar gehecht dat ze er al aan waren.

'Een nieuwe compagnon zal u deugd doen, pa, dan kan je tenminste nog eens met iemand een klapke doen.' Zeveraars, ze zijn nauwelijks buiten of ze staan daar op de gang te konkelfoezen met de kinderen en de begrafenisondernemer van de pas overledene. Ach .. ik begrijp dat wel hoor, ze moeten toch een beetje weten waar ze aan toe zijn. Een begrafenis kost veel geld, maar het verblijf in het home kost nog meer, en je weet nooit hoelang je nog zal moeten afdokken.

Het scheelt niet veel of ze gaan elkaar feliciteren met het overlijden van hun

dierbare pa of ma. 'Proficiat met uw financiële meevaller', dat zouden ze het liefst op hun rouwkaartje schrijven.

We hadden ons nooit mogen laten ompraten om naar hier te komen.

Maar ja, hoe gaat dat?

'Pa, jij kan al lang niet meer uit de voeten, en nu ma met haar fiets gevallen is en haar been gebroken heeft, zal ze ook wel nooit meer de oude worden. Je zal het zien, het is de beste beslissing die je kan nemen. Jullie hebben geen zorgen meer, en wij zijn gerust dat jullie in goede handen zijn. Er wordt voor jullie gekookt, gepoetst, gewassen, er is altijd een dokter in de buurt, en iedereen is er opgeleid om met mensen van jullie leeftijd om te gaan.'

Ze zijn hier vooral opgeleid om je pilletjes te geven die je thuis nooit nodig had.

Met dat been van Clara is het niet meer goed gekomen. Eerst wilde het niet aan elkaar groeien, te weinig kalk. Dan kreeg ze er een trombose in. Aan het eind moet er een bloedklontertje in haar hoofd zijn geraakt, en na haar beroerte is het heel snel gegaan. En ik mocht verkasten. Dat was de eerste keer. Ik heb in mijn leven niet zoveel lijken gezien als het afgelopen jaar.”

(Jules 1 is wakker geworden en houdt de prater al een tijdje in het oog. Onderbreekt plots krachtig het relaas.)

JULES 1 : Jules!

(Jules2 zwijgt abrupt, kijkt wat verdwaasd rond en wanneer hij de andere Jules ziet zitten, valt zijn mond open van verbazing.)

JULES 2 : Jules?

JULES 1 : Dat ik dit nog mag meemaken.

(Jules 2 staat op, neemt zijn looprek en begint naar Jules 1 te gaan.)

JULES 1 : Hoe kom jij in godsnaam hier terecht? Ik dacht dat ik jou nooit meer terug zou zien.

JULES 2 : Ik ben hier al twee jaar. Ik ben hier samen met Clara gekomen, maar sinds zij gestorven is, vlieg ik telkens weer bij een andere oude man.

JULES 1 : Ik ben hier sedert ik vijf jaar geleden weduwnaar werd. Dus zonder dat we het wisten wonen we al twee jaar in het zelfde huis. En niemand die iets zegt. Hoe ben je er achter gekomen?

JULES 2 : *(grinnikt)* Ik ben er achter gekomen toen jij me riep, een minuutje geleden. Of dacht je dat Mathieu en Armand mij op de hoogte hebben gebracht?

JULES 1 : Ik denk dat jouw kinderen niet bijzonder hoog oplopen met hun familiegeschiedenis.

JULES 2 : Daar kunnen wij toch niets aan doen? Maar je hebt gelijk. Als ik eens naar jou vraag, antwoorden ze dat we met die 'andere Jules' niets te maken hebben. En als ik dan zeg dat we bloedbroeders zijn, krijg ik helemaal geen antwoord meer.

JULES 1 : Jules, Jules, je weet toch dat ik de schande van de familie ben. De bastaard!

(Jules 2 begeeft zich terug naar zijn eigen stoel.)

JULES 2 : Jaja, en ik ben een prematuurtje van zeven maanden. Maar ik ben tenminste géén bastaard.

(Jules 2 laat zich met enige moeite in zijn stoel zakken, Jules 1 kijkt geamuseerd toe.)

JULES 1 : Je wordt oud, Jules. Je kan niet eens meer deftig gaan zitten.

(Jules 2 legt zijn hand op het looprek.)

JULES 2 : Zonder dit ding kan ik zelfs geen stap meer verzetten. De benen willen niet meer mee. Ik ben ook ouder dan jij, Jules. Jouw tijd komt nog wel.

JULES 1 : Mijn tijd is al lang voorbij, grote broer. Zitten is nog het enige wat me rest, zitten en liggen. Zelfs met dat rek van jou red ik het niet meer. Voor één keer ben ik net iets sneller dan jij.

JULES 2 : We zijn aan het einde van ons Latijn.

JULES 1 : De cirkel is rond.

JULES 2 : Bijna, maar het scheelt niet veel.

JULES 1 : Jules en Jules, samen, tot de dood ons scheidt.

(Kijken elkaar lang aan.)

Sorry, een grap is geen grap meer, als hij teveel waarheid bevat.

JULES 2 : Wij zijn broers, hé.

JULES 1 : We zijn een tweeling.

JULES 2 : Ja, de verschrikkelijke bastaard-tweeling.

JULES 1 : Die de hele streek onveilig maakt.

JULES 2 : Dat hebben ze van hun vader mee.

JULES 1 : Moeders, hou uw dochters binnen.

JULES 2 : Want de Julen zijn op pad!

(Plots ernstig)

Weet jij wat ik denk?

JULES 1 : Dat er een paar mensen niet zullen kunnen lachen met het feit dat de verschrikkelijke bastaard-tweeling herenigd is.

JULES 2 : Mijn kinderen. Jules, ze gaan ons uit elkaar willen halen. Wat moeten we doen?

JULES 1 : Die twee grote venten eens goed op hun plaats zetten, dat moeten we doen. Laat je vaderlijk gezag gelden.

JULES 2 : Jij hebt makkelijk praten, je hebt geen kinderen die alles voor je zijn gaan